

Soňa Demjanovičová: Eva Machková a konstituování české moderní dramatické výchovy

97 stran, 19 stran příloh

Když jsem Soně Demjanovičové navrhl, aby se ve své diplomové práci zabývala osobností Evy Machkové a jejím přínosem pro dramatickou výchovu, byl jsem si vědom toho, že ji způsobím nejednu bezesnou noc. Obsáhnout všechno to, co pro tento obor vykonala Eva Machková od 60. let do současnosti, je úkol pro tým výzkumníků. Proto jsme se s diplomantkou v průběhu práce domluvili na zúžení tématu, na tom, že se bude věnovat období 60.–80. let 20. století, což se logicky promítlo i do titulu magisterské práce – *Eva Machková a konstituování české moderní dramatické výchovy*. Neznamená to však, že by množství materiálů, který musela diplomantka projít, utřídit a interpretovat, bylo malé. Prostudovala nejen desítky knih, sborníků a dalších publikací vydaných oficiálně i polooficiálně (rozmnožených v různých kulturních a jiných zařízeních typu OKS a KKS), ale i velké množství statí, článků a pracovních materiálů, zejména zápisů z jednání ústředního poradního sboru pro dramatickou výchovu atd., protože z toho všeho bylo možné zjistit, jak a čím se Eva Machková podílela na konstituování a formování dramatické výchovy v Česku.

Diplomantka přistoupila ke sběru i analýze materiálů velmi zodpovědně. Přípravná fáze byla časově i organizačně neobyčejně náročná. Nemálo materiálů je obtížně dostupných, jsou roztroušené po různých periodikách a také v archivech, především v ARTAMÉ. Výhodou bylo, že mnohé z nich jsou uloženy v knihovně katedry výchovné dramatiky DAMU. Dlouhodobé, více než rok trvající shromažďování materiálu a další měsíce jejich utřídování a analyzování se však vyplatilo, výsledek je úctyhodný a svým záběrem i zpracováním mimořádný.

Diplomová práce má přehlednou strukturu, která umožňuje čtenáři dobře sledovat jednotlivé etapy práce Evy Machkové a paralelně s tím i vývoje dramatické výchovy, který se diplomantka rozhodla členit po desetiletích – na 60., 70. a 80. léta, což má svou logiku, protože každá těchto fází má svá specifika a dominantní rysy. Všechny tři kapitoly začínají vždy základním uvedením do kontextu. V podkapitolách pak diplomantka podrobně shrnuje, analyzuje a také interpretuje aktivity Evy Machkové, jimiž formovala a ovlivňovala podobu oboru.

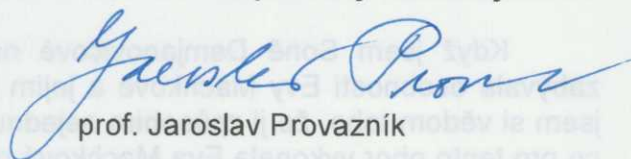
Vlastní práci doplňuje přepis obsáhlého rozhovoru s Evou Machkovou, který dodává další detaily k historickému výkladu, a navíc zprostředkovává osobní názory Evy Machkové na sledované období, založené na konkrétních životních a profesních zkušenostech, včetně pohledů do „zákulisí“ jak na dění v oboru, tak na události a atmosféru ve společnosti. (Jen by bylo bývalo potřeba ho pečlivěji pročíst a odstranit některé překlepy nebo drobné nepřesnosti – např. na str. 8 místo Jirka Macková má být Jarka, na str. 9 místo základní umělecké školy má být lidové školy umění – jde o 60. léta, na str. 11 je omylem Slaede místo Slade. A ještě jedna nepřesnost se vloudila, tentokrát přímo do výkladu Soni Demjanovičové: na str. 21 magisterské práce je uvedeno, že Jan Patočka byl psycholog.)

Celkově je však předložená magisterská práce velmi kvalitní, opřená o množství relevantní odborné literatury, opatřená náležitým a dobře využívaným poznámkovým aparátem, a napsaná kultivovaným a – i když jde o odborný historický text – čtivým jazykem.

Soňa Demjanovičová vytvořila magisterskou práci, která je nadstandardní. Není jen prostým portrétem jedné významné osobnosti. Autorce se podařilo napsat text s výrazným přesahem, který zachycuje také důležité aspekty vývoje české dramatické výchovy. Kdokoli se bude v budoucnu zabývat historií dramatické výchovy, nebude moci tuto práci obejít.

Magisterskou práci Soni Demjanovičové **rád doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat stupněm A.**

Praha 22. srpna 2018

prof. Jaroslav Provozník